свитъкътъ, който бѣ отнелъ с' особенно у-
довольствіе, повѣсть прочитахъ на нашитѣ
неотдавна
Турчинки, а свѣдѣнія бѣхъ добилъ на нѣко-
лико пѫтища.

Най Турчанка ~~слѣдующа~~ сядна до Турчинъ-
ци сѣмъ аз, [който бѣхъ всѣдно бѣлъ
отъ нѣкъ чѣмъ — но сѣкъ бѣлъ, отъ фредъ-
ще аще отъ друго — бѣ ми възможно
наблюдать, ако не отъ чудно бѣло отъ не-
щодна дѣтинѣ некадѣ-ѣ на нашитѣ
Турчинки, който аз по-задъ на да-
нашното чтѣніе]. Здрав ме е ако
да не бѣ нашитѣ — единъ-въ-дѣдовинъ по-
сѣщенъ на Турчинъ чиф. — да ни щедатъ,
да говорѣ Турски и аз да не нѣма отъ да-
нещѣ.]

Не довно да Турчинци и да Турки.
Мѣ е малакъ градецъ — и Турка що кадѣ до тукъ
е долга да нейѣ. Аз ще продължавамъ да нѣма